

Sygn. akt **VIII Ua 20/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Sędziowie:	SSO Jolanta Łanowy SSO Maria Gawlik (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014r. w Gliwicach

sprawy z odwołania G. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek apelacji odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 lutego 2013 r. **sygn. akt** VI U 65/11

1) zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu G. W. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r. w wysokości odpowiadającej 35% (trzydzieści pięć procent) uszczerbku na zdrowiu;

2) zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 390 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Maria Gawlik (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 20/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2010r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu G. W. (W.) przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu następstw wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r.

Ubezpieczony odwołał się od decyzji i wnioskował o przyznanie mu dochodzonego świadczenia. Wskazał, że wskutek wybuchu metanu pod ziemią odwołujący uległ zatruciu tlenkiem węgla i stracił przytomność. Od dnia wypadku odwołujący cierpi na schorzenie kardiologiczne i korzysta z porad psychiatry, bowiem przebieg zdarzenia wywołał u niego duży stres. Odwołujący dodał, że zaskarżona decyzja jest wadliwa i nie odzwierciedla faktycznego stanu zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 5 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił odwołanie, sygn. akt VI U 65/11.

Sąd Rejonowy oparł powyższe orzeczenie na następującym stanie faktycznym sprawy:

W dniu 21 października 2010r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r.

Lekarz orzecznik ZUS 1 grudnia 2010 roku nie ustalił u ubezpieczonego procentowego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r.

Komisja lekarska ZUS utrzymała w mocy orzeczenie lekarza orzecznika ZUS.

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 grudnia 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w C. odmówił ubezpieczonemu G. W. (W.) przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu następstw wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r.

Celem ustalenia, czy odwołujący doznał uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r., jaki jest procent uszczerbku na zdrowiu oraz czy uszczerbek jest stały, czy długotrwały Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłych.

W opinii z 13 czerwca 2011r. biegły z zakresu neurologii i psychiatrii A. M., który na podstawie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu dodatkowych badań nie stwierdził odchyień od prawidłowego stanu psychicznego. Odwołujący nie leczy się i nie zgłasza skarg na stan zdrowia psychicznego. Odwołujący z przyczyn psychicznych nie doznał uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009 roku. Biegły podał, że nie stwierdził objawów uszkodzenia układu nerwowego, mimo że u odwołującego rozpoznano padaczkę. Biegły dodał, że nie jest w stanie potwierdzić lub wykluczyć, iż padaczka jest następstwem wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009 roku. Gdyby ustalono, że padaczka jest następstwem wypadku przy pracy, to uszczerbek na zdrowiu wynosiłby 20 % - poz. 8c załącznika.

W opinii z 19 sierpnia 2011r. biegły z zakresu kardiologii M. W., który na podstawie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu dodatkowych badań rozpoznał u odwołującego tachykardię zatokową, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia gospodarki lipidowej, stłuszczenie wątroby. Biegły podał, że nie stwierdził u odwołującego organicznej choroby serca; nadciśnienie tętnicze ma charakter samoistny. W związku z tym odwołujący ustalił procentowy uszczerbek na zdrowiu na poziomie 0%.

Następnie w opinii z dnia 21 listopada 2011 roku biegła sądowa neurolog A. D., na podstawie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu dodatkowych badań stwierdziła, że brak podstaw, aby przyjąć, że odwołujący doznał uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18 września 2009 roku. Biegła podała, że odwołujący uległ zatruciu tlenkiem węgla, ale bez objawów uszkodzenia układu nerwowego; natomiast dostępna dokumentacja nie jest podstawą do rozpoznania padaczki. W związku z tym procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi 0%.

Kolejną opinię z dnia 4 maja 2012r. sporządziła biegła sądowa K. L., która na podstawie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu dodatkowych badań rozpoznała padaczkę, bóle głowy, stan po zatruciu tlenkiem węgla dnia 18 września 2009 roku. Biegła podała, że nie można wykluczyć, iż napady padaczkowe wystąpiły u

odwołującego na podłożu uszkodzenia mózgu po zatruciu tlenkiem węgla; jednakże biegła nie była w stanie z dużym prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością przyjąć, że padaczka jest następstwem wypadku przy pracy.

W opinii z dnia 18 grudnia 2012r. biegły z zakresu toksykologii i medycyny pracy R. S., na podstawie dokumentacji medycznej stwierdził brak związku przyczynowego pomiędzy padaczką a wypadkiem przy pracy. Biegły zwrócił uwagę, że przeprowadzone badania wykluczyły, aby stan układu krążenia był związany z zatruciem tlenkiem węgla. Nadto, brak jest obiektywnych dowodów dotyczących początku padaczki. Padaczka ani nie wystąpiła bezpośrednio po zatruciu, ani w okresie 6 miesięcy od wypadku przy pracy. Dodatkowo bezpośrednio po zatruciu nie było podstaw do podejrzewania zaburzeń ośrodkowego układu nerwowego. Atak padaczki wystąpił dopiero po okresie ponad roku od wypadku przy pracy.

Odwołujący kwestionował opinie biegłych sądowych, uznając je za sprzeczne z dokumentacją medyczną. Odwołujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych lub placówek naukowych w zakresie diagnostyki padaczki.

Sąd Rejonowy podzielił opinie biegłych sądowych, albowiem zostały one sporządzone zgodnie z tezą dowodową, na podstawie dostępnej dokumentacji medycznej oraz po przeprowadzeniu niezbędnego badania i zgodnie z doświadczeniem zawodowym. Z opinii wynika, że brak dowodów, które pozwoliłyby na przyjęcie z dużym prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, że padaczka jest następstwem wypadku przy pracy. Biegli przyjęli, że w następstwie wypadku przy pracy nie doszło do powstania procentowego uszczerbku na zdrowiu.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy w Gliwicach poczynił następujące rozważania:

Zgodnie z treścią art. 6 ustęp 1 punkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 2002 roku, Nr 234, poz. 1974) unormowano urazy będące następstwami wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że u odwołującego nie stwierdzono do uszczerbku na zdrowiu w następstwie wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009 roku.

Wobec powyższego Sąd I instancji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

Ubezpieczony zaskarżył wyrok w całości zarzucając mu:

- obrazę prawa procesowego wynikająca z niedopuszczenia dowodu z uzupełniających opinii biegłych z zakresu medycyny pracy, toksykologii, psychiatrii i kardiologii, tj. naruszenie art. 286 k.p.c. oraz art. 290 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie;
- uchybienie przepisom procedury, a to w szczególności naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla sprawy,
- naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów albowiem materia sprawy mimo dopuszczenia dowodu z opinii biegłych nie została w pełni wyjaśniona, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do wyrokowania,

- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 328 § 2 k.p.c. albowiem Sąd nie ustosunkował się do wszystkich dowodów przeprowadzonych w sprawie, w tym do dowodu z zaświadczenia lekarskiego dr B. C. z dnia 23 sierpnia 2010r. wskazującego na charakter jego schorzeń psychiatrycznych,

- błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że odwołujący nie leczył się psychiatrycznie i nie zgłaszał skarg na stan zdrowia psychicznego w sytuacji, gdy dokumentacja medyczna zgromadzona w aktach sprawy temu ustaleniu przeczy.

- naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 6 ustęp 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) poprzez jego niezastosowanie

Wskazując na te zarzuty ubezpieczony wniósł o zmianę wyroku w całości i przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu związanego z wypadkiem przy pracy z dnia 18 września 2009r., lub uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa adwokackiego za wszystkie instancje według norm przepisanych.

W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł w pierwszej kolejności, że jest on ofiarą ciężkiego wypadku górniczego, z dnia 18 września 2009r., który miał miejsce w KWK (...) w R., gdzie doszło do zapalenia i wybuchu metanu. W wyniku tego zdarzenia kilku górników poniosło śmierć, on zaś jako jeden z nielicznych będących w strefie zagrożenia przeżył wypadek, ale doznał ciężkich obrażeń ciała.

Dalej podniósł, że w toku postępowania zakwestionował niemal każdą z opinii sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania, a w szczególności opinię biegłego kardiologa, podnosząc, że przyjmował leki, które miały wpływ na wynik badania i psychiatry, kwestionując stwierdzenie biegłego, iż nie leczy się psychiatrycznie i nie zgłasza skarg na stan zdrowia psychicznego. Nadto kwestionował opinie biegłych neurologów i biegłego z zakresu toksykologii i medycyny pracy, szczegółowo uzasadniając swoje stanowisko.

Nadto podniósł, że stan jego zdrowia uległ pogorszeniu, a co za tym idzie uszczerbek na zdrowiu także uległ zwiększeniu.

Apelujący wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych kardiologa, psychiatry oraz Kliniki (...) na okoliczność ustalenia jakie odczuwa dolegliwości kardiologiczne, psychiatryczne w związku z wypadkiem przy pracy, a także czy ujawniona padaczka jest konsekwencją przedmiotowego wypadku.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach zważył,

co następuje:

Apelacja ubezpieczonego G. W. zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając apelację, Sąd odwoławczy dokonał własnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i uznał, iż celowe jest uzupełnienie postępowania dowodowego.

Należy wskazać, że Sąd drugiej instancji ma nie tylko uprawnienie ale i obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych w postępowaniu przed sądami obu instancji dowodów.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii instytutu naukowego na okoliczność, czy istnieje związek pomiędzy występującymi u G. W. schorzeniami neurologicznymi, psychiatrycznymi i kardiologicznymi, a zatruciem tlenkiem węgla, którego doznał w wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009 roku, a jeśli tak, to czy ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu z tytułu tego wypadku, jaki jest procent uszczerbku na zdrowiu oraz czy uszczerbek jest trwały, czy długotrwały.

W opinii z dnia 13 stycznia 2014r. Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego S. wskazał, że G. W. w trakcie pracy w KWK (...) w dniu 18 września 2009 roku uległ ostremu zatruciu tlenkiem węgla w przebiegu, którego doszło do utraty przytomności. Niewątpliwym potwierdzeniem zatrucia było oznaczenie w trakcie hospitalizacji w Zespole Szpitali Miejskich w C. we krwi pacjenta karboksyhemoglobiny – 17,1 %. Od czasu zatrucia występowały u ubezpieczonego bóle i zawroty głowy, zaburzenia równowagi. Badaniem rezonansu magnetycznego przeprowadzonym w trakcie hospitalizacji wykazano obecność zmian upoważniających do rozpoznania encefalopatii najpewniej wtórnej do działania neurotoksycznego tlenku węgla. Encefalopatia jest późnym następstwem przebytego zatrucia, jej objawy i inne związane z nią zaburzenia mogą narastać również w przyszłości. Wyrazem encefalopatii jest najpewniej wykazany w badaniu psychologicznym obniżony poziom niektórych mierzonych funkcji poznawczych i intelektualnych. Występujące w wywiadzie zasłabnięcia z drżeniami/drgawkami, jednorazowo mające miejsce po nadużyciu alkoholu, którym jak sam apelujący twierdzi nie towarzyszyła pełna utrata przytomności, mimo wykazania jednorazowo nieprawidłowego zapisu EEG nie mogą być uznane zza objawy padaczki. W kolejnych zapisach EEG – 25 lipca 2011r. jak również w trakcie hospitalizacji w spoczynku, a szczególnie po nieprzespanej nocy, po stymulacji hiperwentylacją, fono i foto-stymulacją nie wykazały czynności napadowej, były prawidłowe. Brak jest wobec tego podstaw do rozpoznania padaczki. Najbardziej prawdopodobną przyczyną zasłabnięć były zaburzenia dysocjacyjne wynikające z doznanego ciężkiego urazu psychicznego. Ubezpieczony był świadkiem ogromu nieszczęść, choroby, cierpienia i śmierci innych górników, z którymi pracował krytycznego dnia. Od czasu wypadku ujawniał objawy zespołu stresu pourazowego – (...) rozpoznawane jako zaburzenia adaptacyjne w trakcie prowadzonych hospitalizacji, zaburzenia lękowo – depresyjne. Apelujący pozostaje pod stałą opieką (...), zażywał i nadal zażywa leki psychotropowe. Stwierdzony zarówno przez konsultującego psychiatrę jak i psychologa w trakcie hospitalizacji zespół stresu pourazowego nie ma związku z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, jednakże pozostaje niewątpliwie w bezpośrednim związku z przebyłym wypadkiem. Zaburzenia składające się na zespół stresu pourazowego, zaburzenia adaptacyjne, wzmożone napięcie układu autonomicznego leży u podstaw stwierdzonych bezpośrednio po wypadku jak i w trakcie wcześniejszych hospitalizacji epizodów tachykardii zatokowej nie mających istotnego znaczenia dla zdrowia ubezpieczonego. Przeprowadzona zarówno wcześniejsza diagnostyka szpitalna jak i badania obecnie przeprowadzone – (...), testy wysiłkowe, badania laboratoryjne nie wykazały choroby niedokrwiennej serca, choroby organicznej serca. W wykonanych całodobowych zapisach elektrokardiograficznych metoda H. nie zarejestrowano komorowych i nadkomorowych zaburzeń rytmu serca, nie stwierdzono również epizodów o charakterze niedokrwinnym, odstawiono lek z grupy beta – brokerów eliminując epizod pauzy wykazanej w pierwszym badaniu. Wykazane nadciśnienie tętnicze nie ma związku z przebyłym zatruciem, biorąc pod uwagę analizę zapisów EKG można stwierdzić jego występowanie już przed przebyłym w 2009 roku wypadkiem. Zatem u skarżącego nie stwierdzono następstw kardiologicznych mogących mieć związek z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla. Rozpoznane – zaburzenia gospodarki lipidowej, nadwaga, nietolerancja węglowodanów w sposób niewątpliwy nie mają związku z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, wypadkiem przy pracy, jednakże w połączeniu ze stwierdzanymi w wywiadzie nadciśnieniem tętniczym i nikotynizmem stanowią czynniki ryzyka rozwoju choroby niedokrwiennej serca. U podłoża rozpoznawanego uszkodzenia wątroby leży jej stłuszczenie wynikające z zaburzeń gospodarki tłuszczowej wtórnych do nieprawidłowego odżywiania się.

Stwierdzona encefalopatia z największym, prawdopodobieństwem ma tło toksyczne, ma związek z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, którego doznał ubezpieczony w wypadku w pracy w dniu 18 września 2009r. Doznany uszczerbek ma charakter trwały, może mieć charakter postępujący i obecnie procentowo wynosi 30 %.

Stwierdzony zespół stresu pourazowego nie ma związku z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, którego doznał ubezpieczony w wypadku w dniu 18 września 2009r., jednakże pozostaje w bezpośrednim związku z przebyłym wypadkiem, stanowi uszczerbek z tytułu wypadku, który ma charakter długotrwały i procentowo wynosi 5 %.

U apelującego nie stwierdzono następstw kardiologicznych mogących mieć związek z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, którego doznał ubezpieczony w wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r., tym samym nie doznał z tego tytułu uszczerbku na zdrowiu (opinia instytutu naukowego k. 193-216 a.s.).

Ustosunkowując się do powyższej opinii organ rentowy wyraził wątpliwości co do zakresu ustaleń neurologicznych następstw wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r. poczynionych przez instytut naukowy.

Sąd odwoławczy w całości podzielił ustalenia opinii Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego S. z dnia 13 stycznia 2014r. zostały one bowiem wydane w oparciu o prawidłowe założenia.

Sąd Okręgowy dokonał oceny całości zebranego materiału dowodowego i uznał, że Sąd pierwszej instancji nieprawidłowo przyjął, że nie było podstaw prawnych do przyznania ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania z tytułu następstw wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r.

W ocenie Sądu drugiej instancji, materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania przed Sądem drugiej instancji jednoznacznie wskazuje, że G. W. spełnia wszystkie przesłanki do przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu następstw wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r.

Z materiału dowodowego wynika, że dolegliwości oraz objawy neurologiczne i psychiatryczne występujące u ubezpieczonego są związane przyczynowo z urazem, którego ubezpieczony doznał we wrześniu 2009r. Encefalopatia z największym, prawdopodobieństwem ma tło toksyczne, ma związek z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, którego doznał ubezpieczony w wypadku w pracy w dniu 18 września 2009r. Doznany uszczerbek ma charakter trwały, może mieć charakter postępujący i obecnie procentowo wynosi 30 %. Natomiast zespół stresu pourazowego nie ma wprawdzie związku z przebyłym zatruciem tlenkiem węgla, którego doznał ubezpieczony w wypadku w dniu 18 września 2009r., jednakże pozostaje w bezpośrednim związku z przebyłym wypadkiem, stanowi uszczerbek z tytułu wypadku, który ma charakter długotrwały i procentowo wynosi 5 %. Łącznie uszczerbek na zdrowiu wynosi 35 %.

Sąd uznał opinię sporządzoną przez Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w S. za rzetelną i kompleksową. Przedstawiona ocena opiera się na wywiadzie i przeprowadzonych badaniach przedmiotowymi w trakcie hospitalizacji ubezpieczonego, jak również jest wynikiem wnikliwej i szczegółowej analizy dokumentacji lekarskiej. Opinia ta uwzględnia zatem cały materiał dowodowy, który powinien być podstawą prawidłowo sporządzonej opinii. Placówka naukowo – medyczna w sposób przekonujący, zgodnie z posiadaną wiedzą medyczną szeroko uzasadniła swoją ocenę stanu zdrowia odwołującego będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 18 września 2009r. Wnioski w niej zawarte są jednoznaczne i nie budzą wątpliwości Sądu.

Z tych przyczyn Sąd nie znalazł podstaw do uzupełnienia postępowania dowodowego i dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej placówki naukowo – medycznej.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy potrzeba zasięgnięcia opinii instytutu naukowego lub naukowo – badawczego zachodzi wówczas, gdy podlegający ocenie sądu problem ze względu na jego złożoność, wymaga wyjaśnienia przez specjalistów o szczególnie wysokim stopniu przygotowania praktycznego i teoretycznego, i gdy konieczne jest wykorzystanie najnowszych badań naukowych, a także wtedy gdy nie da się usunąć w inny sposób sprzeczności w dostępnych opiniach. Sąd nie ma natomiast obowiązku przeprowadzenia przedmiotowego dowodu tylko dlatego, że złożona przez biegłego opinia jest dla strony niekorzystna (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2000r., II UKN 21/00, publ. PPIPS z 2002r., nr 4 poz. 64, postanowienie Sądu Najwyższego z 28 listopada 2000r., I CKN 962/98, LEX nr 50923, wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000r., II UKN 757/99, publ. OSNP z 2002r., nr 11, poz. 271).

Poczynione ustalenia pozwalają stwierdzić, iż zarzuty apelacji znalazły potwierdzenie, ponieważ ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18 września 2009r. i łączny uszczerbek na zdrowiu wynosi 35 %, a zatem istnieją podstawy do przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

Wobec powyższego, uznając apelację ubezpieczonego za uzasadnioną, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 18 września 2009r. w wysokości odpowiadającej 35 % uszczerbku na zdrowiu o czym orzekł w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust 2, § 13 ust 1 pkt 1 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) (180 zł I instancja + 180 zł II instancja + 30 zł opłata od apelacji) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Maria Gawlik (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia